Lietas arhīva Nr. 1-0498-17/17
ECLI:LV:RVPT:2017:0913.130049817.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 13.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Kāpostu,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu,
attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

2017.gada 11.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa Kārtības policijas nodaļas (turpmāk – VP RRP RCI KPN) inspektors G.Pobjaržins sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/ (turpmāk – Protokols), par to, ka 2017.gada 9.maijā plkst. 15.01 Rīgā, Kaļķu iela 3 tika konstatēts, ka /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajām prasībām, kad viņš pildīja dienesta pienākumus, atteicās uzrādīt personu apliecinošu dokumentu.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 175.panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana ir pakļauta tiesai.

/pers. A/ uz lietas izskatīšanu, kas nozīmēta 2017.gada 7.septembrī neieradās un par neierašanās iemesliem nepaziņoja.

Saskaņā ar Latvijas APK 260.panta otro daļu, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā. /pers. A/ par lietas izskatīšanas laiku un vietu tika savlaicīgi paziņots, ievērojot Latvijas APK 268.[1]panta nosacījumus. /pers. A/ uz lietas izskatīšanu neieradās, kā arī no viņa nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu, līdz ar ko, tiesa secina, ka /pers. A/ nevēlas izmantot savas tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, tādēļ nolēma lietu izskatīt bez /pers. A/ piedalīšanās.

Lietā atrodas /pers. A/ 2017.gada 9.maija paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2017.gada 9.maijā ap plkst. 15.10 atradās uz ielas pie mājas Kaļķu ielā 3A, Rīgā, un pie /pers. A/ pienāca kāds policijas darbinieks, kurš /pers. A/ nestādījās priekšā. Policijas darbinieks bija tērps formastērpā. Policijas darbinieks /pers. A/ pajautāja, vai automašīna pieder /pers. A/. /pers. A/ tajā laikā bija izkāpis no automašīnas, kura bija novietota stāvēšanai netālu (turpat) no vietas, kur /pers. A/ atradās tajā laikā. /pers. A/ atbildēja policijas darbiniekam, ka automašīna /pers. A/ nepieder. Tad policijas darbinieks /pers. A/ lika nelaipnā formā uzrādīt personu apliecinošu dokumentu. Policijas darbinieks pirms tam /pers. A/ nestādījās priekšā un nenosauca iemeslu, kāpēc /pers. A/ jāuzrāda dokuments. /pers. A/ policijas darbiniekam arī nelūdza to izdarīt, jo uzskata, ka policijas darbiniekam saskaņā ar likumu pašam jāstādās priekšā un jāpaskaidro aizturēšanas iemesls. Līdz ar to /pers. A/ atteicās uzrādīt personu apliecinošu dokumentu. /pers. A/ tajā laikā turpināja stāvēt uz ielas, bet policijas darbinieks parāva /pers. A/ aiz rokas un /pers. A/ nejautājot, piespiedu kārtā novietoja /pers. A/ policijas automašīnas priekšā. Policijas automašīna atradās no 3-5 metru attālumā no tās vietas, kur policijas darbinieks parāva /pers. A/ aiz rokas. /pers. A/ precizē, ka /pers. A/ nevis atteicās uzrādīt personu apliecinošu dokumentu (kā to norādīja iepriekš), bet neuzrādīja personu apliecinošu dokumentu policijas darbiniekam. /pers. A/ neuzrādīja dokumentu, jo domāja, ka dokuments nav paņemts līdzi, bet atrodas darbavietā (viesnīcā). /pers. A/ devās uz viesnīcu, lai paņemtu savus dokumentus, tajā brīdī, kad policijas darbinieks /pers. A/ parāva aiz rokas. /pers. A/ nav saprotams kā izpaudusies nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām, turpat uzskata, ka /pers. A/ prettiesiski aizturēts, kā arī pret /pers. A/ nepamatoti pielietots fizisks spēks.

Motīvu daļa

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņa vaina pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem:

Protokolā fiksēto;

Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes Tūrisma nodaļas inspektora M.Krauzes 2017.gada 9.maija ziņojumā norādīto, ka 2017.gada 9.maijā plkst. pildīja amata pienākumus Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes (turpmāk - Pārvalde) administratīvajā teritorijā, auto patruļā, kopā ar

kārtībnieku E.Švampi, izmantojot operatīvo transportlīdzekli. Pildot sabiedriskās kārtības sargāšanas pienākumus Vecrīgas teritorijā, patrulēja pa Šķūņu ielu. Rīgā, Kaļķu ielā 3, pamanīja uz Kaļķu ielas, pie ēkas Nr.3 novietotu automašīnu BMW, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis). Plkst. 15.01 konstatēja, ka Transportlīdzeklis neievēro aizlieguma ceļa zīmes Nr.327 (stāvēt aizliegts) prasības, tādējādi konstatēts Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 12.punkta pārkāpums. Transportlīdzeklī neatradās neviena persona, kā arī nekas neliecināja par to, ka Transportlīdzeklis nevar pārvietoties, avārijas zīme izlikta nebija, avārijas gaismas signāli ieslēgti nebija. M.Krauze veica foto fiksācijas ar planšetdatoru Samsung TAB37. Ņemot vērā minēto pārkāpumu, informācija tika nodota Pārvaldes dežūrdaļas darbiniekiem, kuri pārbaudīja Transportlīdzekļa datus.

Lietvedības nodrošināšanas laikā, pamanīja, ka Transportlīdzeklis tiek atslēgts, proti, nomirgo avārijas signāli, ieslēdzas tā dzinējs un Transportlīdzeklis uzsāk kustību pa Kaļķu ielu, virzienā no Kungu ielas uz Skārņu ielas pusi. Notikuma vietā tika uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība Transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, un tika konstatēts, ka lietvedības nodrošināšanas laikā, Transportlīdzeklis uzsāka kustību, tāpēc bija noprotams, ka administratīvo pārkāpumu izdarījušais vadītājs ir ieradies notikuma vietā un mēģina to pamest. Ņemot vērā minēto, izmantojot operatīvā transportlīdzekļa gaismas signālus, M.Krauze brauca pie Transportlīdzekļa un apstājās tā priekšpusē. Nolūkā noskaidrot vadītāja datus un izskaidrotu konstatēto pārkāpumu, kā arī Latvijas APK 260.pantā noteikto, M.Krauze devās pie Transportlīdzekļa vadītāja. Brīdī, kad M.Krauze tuvojās Transportlīdzeklim, tā vadītājs izkāpa no Transportlīdzekļa un devās blakus esošās viesnīcas ieejas virzienā. Uzrunājot vadītāju, M.Krauze stādījās priekšā kā pašvaldības policijas darbinieks, un palūdza uzrādīt personu apliecinošu dokumentu, pēc kā vadītājs paskaidroja, ka neko M.Krauzem nerādīšot. M.Krauze personai deva rīkojumu palikt uz vietas un atbildēja, ka viņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, tāpēc nepieciešams noskaidrot viņa personību. Persona, izrādot cinisku, vienaldzīgu un nievājošu attieksmi, atbildēja, ka M.Krauzem personu apliecinošu dokumentu nerādīšot un turpināja kustību viesnīcas ieejas virzienā. Plkst. 15.05 M.Krauze vīrietim paskaidroja, ka viņš ir aizturēts un nolūkā nodrošināt, lai vīrietis nepamet notikuma vietu, jo saskaņā ar likuma „Par policiju" 12.panta otro daļu, bija nepieciešams noskaidrot viņa personas datus, tika pielietots fizisks spēks, tādā mērā, lai vīrietis nepamet notikuma vietu, proti, satvēra personu aiz rokas. Persona izrādīja pretenzijas par to, ka viņu aizskar un teica, ka viņam neesot tiesības pieskarties. M.Krauze personai izskaidroja, ka viņš ar savu rīcību izdarījis Latvijas APK 175.panta pārkāpumu, proti, ļaunprātīgi nepakļāvies pašvaldības policijas darbinieka likumīgam rīkojumam, brīdī, kad viņš pilda sabiedriskās kārtības sargāšanas pienākumus. Ņemot vērā, ka vīrietis labprātīgi atteicās doties uz operatīvā transportlīdzekļa priekšpusi, personas aplūkošanai un mantu apskatei, pielietojot fizisku spēku, M.Krauze vīrieti pieveda pie operatīvā transportlīdzekļa priekšpuses un brīdināja, ka viņš tiks aplūkots uz asiem priekšmetiem. Persona labprātīgi iekāpa operatīvā transportlīdzekļa aizturēto personu nodalījumā, pēc kā tika informēta par Latvijas APK 260.pantā minēto, kā arī atkāroti informēts par aizturēšanas iemeslu, pēc kā mutiski apstiprināja, ka visu sapratis. Notikums fiksēts ar video fiksāciju no operatīvā transportlīdzekļa. Sazinoties ar VP Centra iecirkņa darbiniekiem, saņēma norādījumus, ka Personu nepieciešams nogādāt VP Centra iecirknī, lai Personai tiktu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un noskaidroti viņas personas dati. Plkst. 15.20 vīrietis nogādāts VP Centra iecirknī, Rīgā, Matīsa ielā 9, kur nodots VP darbiniekiem, turpmāko procesuālo darbību veikšanai. VP telpās persona paskaidroja, ka savus datus nosauks tikai pēc tam, kad būs runājis ar savu advokātu, taču pēc tam tos nosauca VP Centra iecirkņa dežurantam, kurš nodeva tos policijas darbiniekiem - /pers. A/. Personas dati nodoti Pārvaldes dežurantam, kurš tos pārbaudīja.

Likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personību apliecinošos dokumentus, kā arī citus dokumentus, kas nepieciešami to tiesību normu ievērošanas pārbaudei, kuru izpildes kontrole un uzraudzība uzdota policijai.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 22.panta pirmo daļu, policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Minētā panta trešā daļa nosaka, ka policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

Izvērtējot Protokolā norādītās /pers. A/ darbības, ka Protokolā norādītajā laikā un vietā, viņš ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajām prasībām, kad viņš pildīja dienesta pienākumus, tas ir, atteicās uzrādīt personu apliecinošu dokumentu, lietā esošos rakstveida pierādījumus, kas apliecina administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, tiesa uzskata, ka šādas /pers. A/ darbības ir uzskatāmas par ļaunprātīgu nepakļaušanos pašvaldības policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Vērtējot /pers. A/ paskaidrojumus, no kuriem secināms, ka viņš noliedz, ka nav pakļāvies policijas darbinieka rīkojumam, pašvaldības policijas darbinieka ziņojumā aprakstītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, tiesa secina, ka lietā nav ziņu, ka policijas darbinieks, aprakstot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, būtu nekompetents vai jebkādu iemeslu dēļ ieinteresēts /pers. A/ apmelošanā un nepatiesu apstākļu izklāstā.

Tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka amatpersonu, tostarp arī policijas darbinieku liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*skat, piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409; Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā Nr.AA13-05/5)*.

Administratīvā apgabaltiesa 2013.gada 23.aprīļa spriedumā lietā Nr.A42919409 norādīja, ka ar šo likumdevējs ir uzsvēris, ka protokolā fiksētās ziņas ir uzskatāmas par objektīvu pierādījumu un amatpersona atzīstama par objektīvu novērotāju, kamēr netiek pierādīts pretējais, piemēram, amatpersonas ieinteresētība sodīt transportlīdzekļa vadītāju vai subjektīva attieksme pret to, vai amatpersonas kļūda, fiksējot pārkāpumu (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409*).

Lai apšaubītu policijas darbinieku sniegtos paskaidrojumus par apstākļiem, kas noskaidroti, pildot dienesta pienākumus, lietā jābūt pierādījumiem, kas vismaz netieši norāda uz policijas darbinieku iespējamo ieinteresētību nepamatoti vainot pieteicēju administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409*).

Zemgales apgabaltiesa 2013.gada 3.jūnija spriedumā lietā Nr.116008413 ir norādījusi, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (*skat. Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.116008413*).

Līdz ar ko, lai konstatētu, ka pašvaldības policijas darbinieks sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Izskatāmajā gadījumā nav nekāda pamata uzskatīt, ka pašvaldības policijas darbinieks būtu personīgi tieši vai netieši ieinteresēts sodīt /pers. A/, turklāt, sniedzot nepatiesas ziņas. Arī /pers. A/ nav norādījusi uz kādiem faktiem, kas liktu apšaubīt pašvaldības policijas darbinieka objektivitāti.

Vērtējot lietas materiālos esošās ziņas un pierādījumus, tiesa neatrod tajos pierādījumus, kas varētu norādīt uz to, ka pašvaldības policijas darbinieka aprakstītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi būtu nepatiesi. Savukārt, pie administratīvās atbildības persona ir ieinteresēta sniegt paskaidrojumus savā labā, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Līdz ar ko, tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt pašvaldības policijas darbinieka ziņojumā aprakstītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus.

Pamatojoties uz Latvijas APK 32.pantu, nosakot sodu /pers. A/, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personību raksturojošie dati, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu atbildību mīkstinoši apstākļi un saskaņā ar Latvijas APK 34.pantu atbildību pastiprinoši apstākļi lietas

izskatīšanas gaitā nav konstatēti.

Rezolutīvā daļa

Novērtējot lietas apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, pamatojoties uz Latvijas APK 10., 22.-24., 26., 32.- 34., 175., 213., 243.- 244., 274., 275., 276., 289.^{7}, 289.^{16}, 289.^{17}, 289.^{18}, 299. pantu un

nosprieda

/pers. A/, **personas kods /personas kods/**, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt naudas sodu 30 EUR (trīsdesmit *euro*).

Naudas sods samaksājams 30 (trīsdesmit) dienu laikā, jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot no lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības numuru - 130049817). Naudas soda samaksas kvīts iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 13.septembrī.

Tiesnese I.Millere